

Este

(dec. 31.)

Lectio: Zsolt 77,1-15

Mt 14,13-23

Textus: Mt. 14,23/b

Az év utolsó estéje van. Az elcsendesedés, az emlékezés, a magunkba szállás, az elmélyülés estéje.

Mi is tulajdonképpen az este? Nézzük meg, mit tanít róla a Biblia.

- Amikor Ádám elbukott és elrejtőzött az Úr elől a kert fái között, jött az Úr hűvös alkonyatkor.

- Vajon, hány ilyen hűvös alkonyat volt életünkben, ebben az évben?
- Vajon hányszor rejtőztünk el az Úr elől? Ő pedig jött nagy szeretettel és keresett bennünket.

- A galamb is este jött vissza Noéhoz az özönvíz után.

- Ebben az évben is sokszor átcsapott életünk bárkája felett az ár. Volt sok áradat a bűneink miatt, engedetlenségünk miatt. Volt áradat a gondok, a próbatételek, a keresztek miatt, de a bárkában megtartott bennünket az Úr és küldte az Ő Szent Lelkének „galambját”, hogy reményt adjon, hogy hitünket erősítse.

- Jákób este találta meg a párját.
- Talán neked is ebben az évben adott az Úr egy társat: hitvest, barátot. Becsüld meg őt és köszönd meg Istennek.
- Esteli áldozatokat hoztunk és esteli imádságokat rebegtünk el.
- Jézus is este költötte el az **Úrvacsorát**.
- Milyen áldottak voltak az úrvacsoráink!
- Az emmausi tanítványok este értek haza Jézussal és este ismerték fel Őt.
- Jó nekünk is Jézussal vándorolni (még ha sokszor nem is ismerjük fel az utunkon a velünk vándoroló hű Barátot, de tanít bennünket földi vándorutunkon) és jó Vele megérkezni, hogy majd ott a mennyben is Ő tápláljon bennünket!

- Jézus sokszor visszavonult estenként, hogy az Atyával lehessen igazi, meghitt közösségben.

- Ugye, milyen kedves emlékek nekünk is, amikor így félrevonultunk és mint az Úr Jézus, mi is az Atyával közösségben voltunk!

+

Az este beszűkül a látó távolság. Az ember már nem a távolságokat méregeti. Inkább önmagába fordul. Inkább befele néz.

Ilyenkor elcsendesedik az ember és emlékezik. S így év utolsó estéjén van mire emlékezni és van miért hálát adni!

- Hálát adni az áldásokért, melyeket a személyes és családi életünkben kaptunk az Úrtól.

- Hálát adni a gyülekezeti életben kapott áldásokért.

- Hálát adni az egészségért, a lakásunkért, a ruházatért.

- Hálát adni egy-egy gyülekezeti kirándulásért, a természet szépségéért, a szép zenéért, stb.

- Emlékezz csak vissza, hogy hitvesedet, gyermekeidet, barátaidat az Úrtól kaptad. Szeretnek téged és te is szereted őket. Ez is az Isten kegyelme. Adj hálát érte. S adj hálát az öreg szüleidért is és köszönd meg Istennek, hogy még együtt vagytok.

- Hálát tudsz-e adni a sok prédikációért, melyek által tanácsolt, vigasztalt, bátorított az Úr?! Hálás-e a szíved, hogy az úrvacsorakor Jézussal és a gyülekezet tagjaival közösségben lehettél?! Megköszönted-e Istennek, hogy ennek a gyülekezetnek lehetsz a tagja?! Hálásak vagyunk-e Istennek, hogy ebben az évben is erősítette hitünket és gazdagon megáldott bennünket az ünnepeinken?! Mondtunk-e már köszönetet azért, hogy egymás hite által épülhettünk?! Megköszöntük-e Istennek azt a sok szeretetet, melyet Tőle és a gyülekezet tagjaitól kaptunk?!

+

Persze, voltak fájdalmaink is. Sokan magányosan élnek. Sokunknak nagy fájdalmai vannak a betegség miatt. Sokan elveszítették szeretteiket. Ilyenkor felgyülemlik a sok „miért” kérdés.

Sokszor állhatatlan a szívünk, vagy megkeseredik. Elcsüggedünk, leverték leszünk, ha nem sikerülnek a terveink. Magunkat is hibáztatjuk és okoljuk a tévedéseinkért, a szeretetlenségünkért, melyekkel megkeserítettük a mieink életét.

Így volt ez ebben az évben is.

De milyen jó, hogy az év utolsó estjén itt vagyunk a templomban és nem máshol (zajban, lármában, mulatozásban, stb.). Milyen jó, hogy elcsendesedünk az Úr színe előtt. Az Ő világosságában másképen láthatjuk és másképpen is látjuk minden mi bánatunkat, gyászunkat, sikertelenségünket. Itt megtanít bennünket az Úr, hogy mindezeket másképpen lássuk. Ugyanakkor Ő az, Aki igazán meg tud vigasztalni bennünket. Ő megtanít bennünket arra, hogy megértsük: *„mindazt a rosszat is, amit e siralomvölgyben reám bocsát, javamra fordítja; mivelhogy ezt megcselekedheti mint mindenható Isten, s meg is akarja cselekedni, mint hűségese Atya.”* (HK.26.). Isten velünk volt a kilátástalan élethelyzetekben. Megváltoztat és megújít bennünket. Átformálja szívünket, hogy szeressük Őt, szeressük embertársainkat és saját magunkat.

Tőle tanuljuk meg, hogy a veszteségek és a próbák nem ellenünk, hanem érettünk vannak. Ezek által akarja megváltoztatni az életünket, hogy egyedül Benne higgyünk, Benne bízzunk és Jézusunkat követve ne csak az év végéhez közeledjünk, hanem a mennybe érkezzünk meg.

+

Bűnbánattal, alázattal és hálaadással imádkozzunk hát azért, hogy:

- Készek legyünk magunkat Istennek átadni és Benne bízni.
- Neki engedelmeskedjünk.
- Lelkesedésért, buzgalomért a dicsőségére végzett munkánkban.
- Cselekvő hitért, lángoló szeretetért.
- Elmélyült, szeretetteljes kapcsolatért Istennel és emberekkel.
- Ő-emberünk legyőzéséért és az új megelevenedéséért.
- Megtartatásáért és azért, hogy menny felé vezessen bennünket.
- Benne való bizalomért.

Így, amikor eljön az este és a nap lenyugszik, láthatókká válnak majd a sötétben a csillagok.

Ámen.

Biharszentjános, 2015.12.31.

Csomay Árpád.